Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40167
Copyright: Melk, Benediktinerstift

filius ut dicunt ḡa est creatura dei.
Quā male oplerq; cupiēs ālme ꝓplus
Terrius infelix cū retinet arpuit
Victus amore dei ꝓtēpto ꝓnupe nidi
Intemerata fides pertulit exilium
Perpetuū lumen xpm dnm q; deq;
Bissenis ꝓlos edocet esse libris
Et quia sum⁹ apex fidei ututis honor⁹
Hilarius fiume mdios iaculabat iorbē
Rite sacdotij penetralia iuxta gubnās
Buccina tribil' tuba legis pro tonātis
Pulcor electe ter octo ardēnor manib
Largior eridano rodano tyrrenior āplo
Elbē or milo generoso sparsior hystro
Cordis inūdantis dcal' ructure fluētis
Montib⁹ ingenij sua pectora roranus
Mens euāgelia bis bini plena libelli
Qua⁹ oresio manās nouā fluīa mdo
Ornatū ecclie pollens diadēā coruscū
In mēbris xpi mpitis uelt ifula fulgēs
Ptora belligerās adamātin⁹ arte tonrzos
Ad ututis opus meus īcūcussa palestis
Gēmifer eloquius radiancior ore lapill'
Doctor aplicus uarians rōne sophistis

Incipit epla hylarij epi ad filiā suam

Dilectissime Abinum filie abre hylarius m domino salutem
Acepi litteras tuas/intelligo desiderantē te mei esse et certo ita habeo verum quia amor mutabilis sit. et ḡa grauē tibi esse absentiam meā suscipin. ne me forte impium esse erga cristimares qui tamdiu absēs sū excusare tibi et pfectionem meā ꝗ moris noluī. ut intelligeres me nō impie tibi sed utilit' de esse Nam q; cū te filiam ut unicā ita quantum a me est ut unanimē habeā et uellē te pulcherrimā omniū et sanissimā viuere nunciatū est michi ēē quendam iuuenē habentē margaritū ꝗ uestē inestimabilis pnij Que si q̄s ab eo posset mereri. sup humanas diuicias et salutē et diues et salnus futurus esset Ad hoc ergo hys auditis pfectus sū. Ad quē cū multos et longis et difficiles uias uenisse uidens eū stati pedi Adest eū tum pulcher iuuenis. ut ante conspectū eius nemo consistere audeat Qui ubi pedisse me uidit. īcepit me uocare me uocauit quid uellē et quid rogare Et ego respondi audisse me de uestē sua et de margaritis et ideo uelisse ut si eam dignaretur pstare mihi esse michi filiā q̄ uehementer diligerem eu hanc uestē atq; margaritū quere rem Et inter hec pstantius in faciem fleo multū et dieb⁹ ac noctib⁹ gemiscens rogo uti audire dignaretur uocē meā Post q; ḡa uocus iuuenis et me lius illo michi est aut michi Nosti hāc uestē atq; margaritum. quas a me lacrimis rogas vt eis filie tue tonre dam. Et ego respondi illi Dñe audi tu rogo u de ipis et credidi et sno quia optime sūt et salus uera est hac uestē uti et hac margarita ornari Et stati ministris suis pcepit ut mihi uestem hanc et margaritum ostenderent Et cōfestim ita fit Animo ꝓno uestem uidi Vidi filia uidi. ꝗ quod loqui non possū ꝗ nūq̄d nō et sericū sed m̄ subtilitate eius sparti erat. Nūq̄d cūdi eius nuces cōparante non ingrescent. Nūq̄d aurū iuxta fulgorem eius non liuidū. Ipi eū multi colores eis. et nichil prsus ei potuerunt cōparari equari Post que uidi margaritum. qua usq; statim concidi. nō eū potuerunt oculi mei sustinere tantū eis colorē Nam nec celi nec lucis nec maris nec ūre species pulchritudini eāt comparare Et cū pstantius iacerem. aut michi quidā de assistentib⁹ Video te sollicitū et tuū patrē esse. et hanc uestem atq; margaritū ad filiam tuā desiderare Sed ut magis desideres. ostendo t' q̄d adhuc hec uestis atq; margarita tuū habeat Vestis ixe mundū tineis consumit. non usu atterit. nō damno adimit. nō sorde afficit. non scindit. sed semp tal' q̄lis e sep manet Margarita uero hec ūtus eius t. ut siq̄s ea induit. nō senescit.